

Tatiana Konderak

Les pauvres animaux – propozycje kontekstualizacji do scenariuszy zajęć z języka francuskiego dla 4-5-latków

---

Edukacja Elementarna w Teorii i Praktyce : kwartalnik dla nauczycieli nr 1,
115-121

2013

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Tatiana Konderak
Szkoła Języków Obcych „TINA”
Les pauvres animaux –
propozycje kontekstualizacji do
scenariuszy zajęć z języka francuskiego
dla 4-5 latków

Le ZOO¹
*Oh la la dans mon zoo,
Ce n'est pas rigolo.
Les pauvres animaux
Ont des petits bobos.*
*Monsieur le crocodile
A tres mal au nombril,
Et monsieur l'éléphant
A tres, tres mal aux dents.*
*Monsieur le chimpanzé
A tres mal au nez.
Et madame la tigresse
A tres, tres mal aux fesses*

I. Temat: Les animaux au ZOO

II. Czas: 3 zajęcia 30-minutowe

III. Cele:

A. Ogólne

- osłuchanie uczniów z językiem francuskim;
- kształtowanie umiejętności aktywnego słuchania;
- rozwijanie sprawności rozumienia ze słuchu;
- wdrażanie nowych słów w wypowiedź ustną;
- wyrabianie spostrzegawczości i umiejętności kojarzenia;
- utrwalenie poznanego słownictwa.

¹ Piosenka oraz karty pracy pochodzą z metody *Le français en chantant* Jean-Christophe Delbende i Vincent Heuzé, Les Editions Didier, Paris 1992.

B. Operacyjne

Uczeń:

- rozumie proste wypowiedzi nauczyciela, reaguje w sposób pokazujący zrozumienie poleceń;
- zna i stosuje nazwy zwierząt, wybranych części ciała i dolegliwości, poprawnie wymawia ich nazwy;
- używa poznane słowa w grach i zabawach językowych;
- doskonalili umiejętność słuchania ze zrozumieniem.

IV. Metody pracy

- bezpośrednie i percepcyjne (prezentacja materiału);
- TPR (*total physical response*) – metoda reagowania całym ciałem;
- audiolingwalne;
- komunikacyjne i aktywizujące;
- wykorzystanie elementów teatru i dramy (pantomima);
- gry i zabawy językowe.

V. Formy pracy

- praca z całą grupą;
- praca w zespołach i parach;
- praca indywidualna.

VI. Pomoce i środki dydaktyczne

plyta z nagraniem piosenki „le zoo”, kolorowa ilustracja piosenki, karty A6 z rysunkami ilustrującymi nauczane treści, paseczki bibuły, pudełko (lub dwa) zapalek, kredki, kolorowanki zwierząt (po 4 dla każdego dziecka), małe karteczki, pisak, woreczek, pluszowe zwierzątka (presto), plaster pocięty na małe kawałeczki, bandaż, atrybuty dla „mężczyzn” i „kobiet” na pokaz mody (krawat, torebka, szminka etc), aparat fotograficzny, rysunki części ciała, woreczek z pokolorowanymi wcześniej przez dzieci zwierzątkami.

Zajęcia 1

*Oh la la dans mon zoo,
Ce n'est pas rigolo.
Les pauvres animaux
Ont des petits bobos.*

wać klatki, a do tego potrzebne są zapalki, dużo zapalek! W którym zoo ich brakuje? *Dans mon zoo! Dans mon zoo!* – wołają dzieci. Gdzie je wrzucić? *Dans mon zoo! Dans mon zoo!* Nauczyciel wrzuca zapalkę każdemu dziecku, które powie w/w frazę.

- Kto przyszedł mnie odwiedzić w moim zoo? Spacerujemy wokół dziecięcych ogrodów zoologicznych, słuchając piosenki i ją śpiewając. Gdy nauczyciel zatrzyma nagranie, trzeba wskoczyć do najbliższego ZOO „w odwiedziny”. Następnie dzieci mówią, kto jest ich gościem, np.: *„Dans mon zoo il y a Kasia”*. Po zakończonej zabawie każde dziecko pakuje do woreczka swoją bibułę i zapalki, które będą potrzebne na kolejnych zajęciach.
- Na karteczkach N rysuje raz uśmiechniętą, a raz smutną buźkę i za każdym razem mówi *c'est rigolo* lub *ce n'est pas rigolo*. Mogą to również robić ochotnicy. Wszystkie buźki wkładamy do pudełeczka lub woreczka, mieszamy i losujemy. Kto wylosuje buźkę, nie pokazuje rysunku, lecz musi zrobić odpowiednią minę, a reszta musi powiedzieć po francusku, czy jest ona zabawna, czy nie: *c'est rigolo / ce n'est pas rigolo*.
- Podajemy różne przykłady zachowań zabawnych i nie, np.: wskoczenie do kałuży: *C'est rigolo!*, przechodzenie na czerwonym świetle / podstawienie komuś nogi: *Ce n'est pas rigolo!*
- Biegamy po sali, jak zwierzątka w zoo, na hasło *les pauvres animaux!* zwierzątka nagle zaczynają być chore, biedne, nieszczęśliwe i poruszają się, jakby coś je bolało. Pocieszamy się nawzajem, głaszczemy i mówimy współczująco: *Oh la la, les pauvres animaux!*
- *Ou est le petit bobo?* Naklejamy każdemu dziecku plasterek, gdy wskazując «bolące» miejsce odpowie na nasze pytanie: *Le petit bobo est ici!* Kto zgromadzi najwięcej plasterków?

Zajęcia 2

*Monsieur le crocodile
A tres mal au nombril,
Et monsieur l'éléphant
A tres,tres mal aux dents*

- Dzieci przygotowują do swoich ogrodów zoologicznych po 4 zwierzątka, jak w piosence. Rozdajemy dzieciom kolorowanki poznanych

w piosence zwierząt. Po pokolorowaniu wszystkich np. krokodoli, każdy przedstawia swojego: *Monsieur le crocodile* i wkłada do woreczka / pudełka, które trzyma nauczyciel. Tak ze wszystkimi zwierzątkami.

- Następnie nauczyciel losuje z woreczka jakieś zwierzątko i nazywa go, a jego właściciel zaprasza go do siebie, mówiąc np: *Dans mon zoo monsieur le crocodile! Dans mon zoo madame la tigresse!*

- Pokaz mody zwierzątków z piosenki. Dzieci zamieniają się w zwierzątka, przebierają się, wybierają jakiś atrybut. Dziewczynki mówią np.: *Je suis madame la tigresse, madame l'éléphant etc.*, a chłopcy: *Je suis monsieur le crocodile, monsieur le tigre etc.*

- Jak po każdym pokazie mody, robimy modelom i modelkom zdjęcia. Dzieci „zwierzątka” pozują (stają, siadają) parami, a nauczyciel (potem ochotnik) je przedstawia, np.: *Monsieur le crocodile et monsieur l'éléphant!*

- Posłuchaj i pokoloruj. Nauczyciel puszcza piosenkę i zatrzymuje ją po każdej wymienionej części ciała. Dzieci odnajdują i kolorują odpowiedni rysunek.

- Zgadnij, co boli zwierzątko? Dzielimy uczniów na dwie grupy. Każda siada w innym kącie sali, dostaje pluszowe zwierzątko i plastry. Jedna z drużyn przykleja plaster tak, aby przeciwnicy nie widzieli, na jaką część ciała. Zabawa polega na odgadnięciu, co boli zwierzątko w przeciwnej drużynie, zadając jak najmniej pytań.

Zajęcia 3

*Monsieur le chimpanzé
A tres mal au nez.
Et madame la tigresse
A tres,tres mal aux fesses*

- Dotykamy i nazywamy części ciała, które dzieci już znają. Następnie uczniowie dobierają się w pary. Należy złapać się nawzajem za wymienioną przez nauczyciela część ciała.

- Nauczyciel podaje (pokazując) nazwy dwóch części ciała – dzieci muszą powtórzyć je i dotknąć w takiej samej kolejności. Następnie doda-

je trzecią część ciała, po powtórzeniu ich i pokazaniu przez dzieci, po czym dodaje czwartą i... kolejną. Może również wymienić jakąś część ciała po raz drugi! Aby ułatwić dzieciom zapamiętywanie, szczególnie tym młodszym, można przypinać na tablicy kolejno wymieniane części ciała.

- Na dużym kartonie (lub na tablicy) rysujemy potworki, które mogą mieć wiele głów, rąk i nóg. Każde dziecko dorysowuje dowolną, nazwaną po francusku część ciała.
- Nauczyciel łapie się za część ciała, która występuje w piosence, mówiąc *Oh la la, j'ai mal au nez!* Następnie przykleja na to miejsce plasterki. Gdy już opowie o tym, co go boli i naklei wszystkie plasterki, okazuje się, że chore są także pluszowe zwierzątka, takie, jak w piosence! Dzieci po kolei mówią, co je boli i przyklejają im plasterki na daną (bolącą) część ciała.
- Kalambury. Dziecko losuje karteczkę z rysunkiem chorego zwierzątka i musi pokazać, co je boli. Kto zgadnie – ten pokazuje.
- Na zakończenie pracy z piosenką o chorych zwierzątkach w zoo, urządzamy miniprzedstawienie. Dzielimy role poszczególnych zwierząt między dzieci oraz wybieramy właściciela ogrodu zoologicznego (najpierw nauczyciel). W wydzielonym miejscu, zoo, są jęczące cztery zwierzaki. Każde ma plasterki lub obwiniętą bandażem bolącą część ciała. Przychodzi właściciel, widzi, co się dzieje, łapie się za głowę i mówi: *Oh la la dans mon zoo, ce n'est pas rigolo! Les pauvres animaux ont des petits bobos...* itd. Gdy właściciel mówi np: *Monsieur le chimpanzé a tres mal au nez!* rzeczony szympanś może powiedzieć, jęcząc i trzymając się za nos: *Oh la la, j'ai mal au nez!*... i tak każdy zwierzak.

